

Wilhelmus

voor TTBB

Wilhelmus

Marnix van St. Aldegonde 1583

♩ = 90

T1
Wil - hel-mus van Nas - sou-we ben ick van duit - schen bloet; den
Mijn schilt en - de be - trou-wen sijt Gij o God mijn Heer; op

T2
Wil - hel-mus van Nas - sou-we ben ick van duit - schen bloet; den
Mijn schilt en - de be - trou-wen sijt Gij o God mijn Heer; op

B1
Wil - hel-mus van Nas - sou-we ben ick van duit - schen bloet; den
Mijn schilt en - de be - trou-wen sijt Gij o God mijn Heer; op

B2
Wil - hel-mus van Nas - sou-we ben ick van duit - schen bloet; den
Mijn schilt en - de be - trou-wen sijt Gij o God mijn Heer; op

5
Va - der - lant ghe - trou - we blijf ick tot in - den doet. Een
U soo wil ick bou - wen, ver-laet mij nim - mer meer. Dat

Va - der - lant ghe - trou - we blijf ick tot in - den doet. Een
U soo wil ick bou - wen, ver-laet mij nim - mer meer. Dat

Va - der - lant ghe - trou - we blijf ick tot in - den doet. Een
U soo wil ick bou - wen, ver-laet mij nim - mer meer. Dat

Va - der - lant ghe - trou - we blijf ick tot in - den doet. Een
U soo wil ick bou - wen, ver-laet mij nim - mer meer. Dat

prin - ce van O - raen - gien ben ick vrij on - ver - veert, den
 ick doch vroom mach blij - ven Uw die - naar t'al - ler stond, de

prin - ce van O - raen - gien ben ick vrij on - ver - veert, den
 ick doch vroom mach blij - ven Uw die - naar t'al - ler stond, de

prin - ce van O - raen - gien ben ick vrij on - ver - veert, den
 ick doch vroom mach blij - ven Uw die - naar t'al - ler stond, de

prin - ce van O - raen - gien ben ick vrij on - ver - veert, den
 ick doch vroom mach blij - ven Uw die - naar t'al - ler stond, de

co - ninc van His - paen - gien heb ick al - tijt ghe - eert.
 ty - ra - nie ver - drij - ven, die mij mijn hert door - wond.

co - ninc van His - paen - gien heb ick al - tijt ghe - eert.
 ty - ra - nie ver - drij - ven, die mij mijn hert door - wond.

co - ninc van His - paen - gien heb ick al - tijt ghe - eert.
 ty - ra - nie ver - drij - ven, die mij mijn hert door - wond.

co - ninc van His - paen - gien heb ick al - tijt ghe - eert.
 ty - ra - nie ver - drij - ven, die mij mijn hert door - wond.

<p>Eerste couplet (huidige tekst) Wilhelmus van Nassouwe ben ik, van Duitsen bloed, den vaderland getrouwe blijf ik tot in den dood. Een Prinse van Oranje ben ik, vrij onverveerd, den Koning van Hispanje heb ik altijd geëerd.</p> <p>Tweede couplet In Godes vrees te leven heb ik altijd betracht, daarom ben ik verdreven, om land, om luid gebracht. Maar God zal mij regeren als een goed instrument, dat ik zal wederkeren in mijnen regiment.</p> <p>Derde couplet Lijdt u, mijn onderzaten die oprecht zijt van aard, God zal u niet verlaten, al zijt gij nu bezwaard. Die vroom begeert te leven, bidt God nacht ende dag, dat Hij mij kracht zal geven, dat ik u helpen mag.</p> <p>Vierde couplet Lijf en goed al te samen heb ik u niet verschoond, mijn broeders hoog van namen hebben 't u ook vertoond: Graaf Adoff is gebleven in Friesland in den slag, zijn ziel in 't eeuwig leven verwacht den jongsten dag.</p> <p>Vijfde couplet Edel en hooggeboren, van keizerlijken stam.^[9] een vorst des rijks verkoren, als een vroom christenman, voor Godes woord geprezen, heb ik, vrij onversaagd, als een held zonder vrezin mijn edel bloed gewaagd.</p> <p>Zesde couplet Mijn schild ende betrouwen zijt Gij, o God mijn Heer, op U zo wil ik bouwen, Verlaat mij nimmermeer. Dat ik doch vroom mag blijven, uw dienaar t'aller stond, de tirannie verdrijven die mij mijn hart doorwondt.</p> <p>Zevende couplet Van al die mij bezwaren en mijn vervolgers zijn, mijn God, wil doch bewaren den trouwen dienaar dijn, dat zij mij niet verrassen in hunnen bozen moed, hun handen niet en wassen in mijn onschuldig bloed.</p> <p>Achtste couplet Als David moeste vluchten voor Sael den tiran, zo heb ik moeten zuchten als menig edelman. Maar God heeft hem verheven, verlost uit alder nood, een koninkrijk gegeven in Israël zeer groot.</p>	<p>Negende couplet Na 't zuur zal ik ontvangen van God mijn Heer dat zoet, daarna zo doet verlangen mijn vorstelijk gemoed: dat is, dat ik mag sterven met eren in dat veld, een eeuwig rijk verwerven als een getrouwen held.</p> <p>Tiende couplet Niet doet mij meer erbarmen in mijnen wederspoed dan dat men ziet verarmen des Konings landen goed. Dat u de Spanjaards krenken, o edel Neerland zoet, als ik daaraan gedenke, mijn edel hart dat bloedt.</p> <p>Elfde couplet Als een prins opgezeten met mijner heires-kracht, van den tiran vermeten heb ik den slag verwacht, die, bij Maastricht begraven, bevreesde mijn geweld; mijn ruiters zag men draven zeer moedig door dat veld.</p> <p>Twaalfde couplet Zo het den wil des Heren op dien tijd had geweest, had ik geern willen keren van u dit zwaar tempeest. Maar de Heer van hierboven, die alle ding regeert, Sijn ziel int eewig leven en heeft het niet begeerd.</p> <p>Dertiende couplet Zeer christlijk was gedreven mijn prinselijk gemoed, standvastig is gebleven mijn hart in tegenspoed. Den Heer heb ik gebeden uit mijnes harten grond, dat Hij mijn zaak wil redden, mijn onschuld maken kond.</p> <p>Veertiende couplet Oorlof, mijn arme schapen die zijt in groten nood, uw herder zal niet slapen, al zijt gij nu verstrooid. Tot God wilt u begeven, zijn heilzaam woord neemt aan, als vrome christen leven,- 't zal hier haast zijn gedaan.</p> <p>Vijftiende couplet Voor God wil ik belijden en zijner groten macht, dat ik tot genen tijden den Koning heb veracht, dan dat ik God den Heere, der hoogsten Majesteit, heb moeten obediëren in der gerechtigheid</p>	<p>Eerste couplet (oorspronkelijke tekst) Wilhelmus van Nassouwe Ben ick van Duytschen Bloedt, Den Vaderland ghetrouwe Blijf ick tot inden doet; Een Prince van Orangien Ben ick vry onverveert. Den Coninck van Hispangien, Heb ick altijd gheert.</p> <p>Tweede couplet In Godes vrees te leven Heb ick altijd betracht, Daerom ben ick verdreven Om Land, om Luyd ghebracht: Maer Godt sal my regeren Als een goet Instrument, Dat ick sal wederkeeren In mijnen Regiment.</p> <p>Derde couplet Lijdt U, mijn Ondersaten, Die oprecht zijn van aert, Godt sal u niet verlaten Al zijt ghy nu beswaert: Die vroom begheert te leven, Bidt Godt nacht ende dach. Dat Hy my cracht wil gheven Dat ick u helpen mach.</p> <p>Vierde couplet Lijf ende goed al te samen Heb ick u niet verschoont, Mijn Broeders, hooch van Namen, Hebent u oock vertoont: Graef Adolff is ghebleven, In Vrieslandt in den Slach, Sijn siel int eewich leven Verwacht den jonghsten dach.</p> <p>Vijfde couplet Edel en Hooch gheboren Van Keyserlicken stam: Een Vorst des Rijcks vercoren, Als een vroom Christen-man, Voor Godes Woort ghepreesen, Heb ick vrij onversaecht, Als een helt zonder vreesen Mijn edel bloet gewaecht.</p> <p>Zesde couplet Mijn schild ende betrouwen Zijt ghy, O Godt, mijn Heer. Op U soo wil ick bouwen, Verlaet my nimmermeer; Dat ick doch vroom mag blijven U dienaar t'aller stond Die tyranny verdrijven, Die my mijn hert doorwondt.</p> <p>Zevende couplet Van al die my beswaren, End mijn vervolghers zijn, Mijn Godt wilt doch bewaren Den trouwen dienaar dijn: Dat sy my niet verasschen In haeren boosen moet, Haer handen niet en wasschen In mijn onschuldich bloet.</p> <p>Achtste couplet Als David moeste vluchten Voor Saul den tyran: Soo heb ick moeten suchten Met menich edelman: Maer Godt heeft hem verheven, Verlost uit alder noot, Een Coninckrijk ghegheven In Israël, seer groot.</p>	<p>Negende couplet Na tsuer sal ick ontfanghen Van Godt, mijn Heer, dat soet, Daer na so doet verlanghen Mijn vorstelick ghemoet, Dat is, dat ick mag sterven Met eeren, in dat velt, Een eeuwich rijk verwerven Als een ghetrouwe helt.</p> <p>Tiende couplet Niets doet my meer erbarmen In mijnen wederspoet, Dan dat men siet verarmen Des Conincks landen goet, Dat u de Spaengiaerts crencken, O edel Neerlandt soet, Als ick daeraen ghedencke, Mijn edel hert dat bloet.</p> <p>Elfde couplet Als een Prins ogheseten Met mijnes heyres cracht, Van den tyran vermeten Heb ick den slach verwacht, Die, by Maestricht begraven, Bevreesde mijn ghewelt; Mijn ruyters sach men draven Seer moedich door dat velt.</p> <p>Twaalfde couplet Soo het den wil des Heeren Op die tijt had gheweest, Had ick geern willen keeren Van u dit swaer tempeest: Maer de Heer van hier boven Die alle dinck regeert, Die men altijd moet loven, En heeftet niet begeert.</p> <p>Dertiende couplet Seer Prinslick was ghedreven Mijn princelick ghemoet, Stantvastich is ghebleven Mijn hert in teghenspoet, Den Heer heb ick gebeden Van mijnes herten gront, Dat Hy mijn saeck wil redden, Mijn onschult doen oircont.</p> <p>Veertiende couplet Oorlof mijn arme schapen, Die zijt in grooten noot. U Herder sal niet slapen, Al zijt ghy nu verstroit: Tot Godt wilt u begheven, Sijn heylsaem woort neemt aen, Als vrome Christen leven, Tsal hier haest zijn ghedaen.</p> <p>Vijftiende couplet Voor Godt wil ick belijden End sijner grooter macht, Dat ick tot gheenen tijden Den Coninck heb veracht: Dan dat ick Godt den Heere, Der hoochster Majesteit, Heb moeten obediëren, In der gherechtigheyt.</p>
--	---	--	---